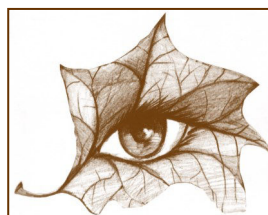

**M
A
R
T
I
N
S
K
Á**

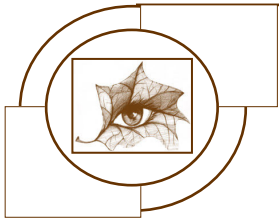
**P
O
E
T
I
C
K
Á**

**J
E
S
E
Ň**

**ALMANACH
TVORBY
ÚČASTNÍKOV**

2010

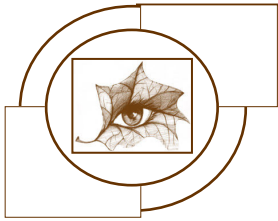
Láska či hriech

Čas oberania jablák.
Núka ti jedno z nich,
ty však bojíš sa hriechu Adamovho

A ona potom
núka ďalej.
Už nemá jablko.
Už ponúka len samu seba.
Mária Magdaléna?

Hrali sme sa

Hrali sme sa na lásku.
Hrali sme sa na milovanie.
Hrali sme sa
na hľadanie neba v tráve.
Zrazu tráva bola vysoká,
nebo nebezpečne blízko.
Hrali sme sa.
Na dvore hrá sa
moje dieťa.
Má tvoje oči.
Aj my sa ďalej hráme –
na lásku,
na milovanie,
na nežné poláskanie.
Hráme sa pod spadnutým nebom,
v pošliapanej tráve.
Hráme sa
na klamanie.

Strom v jeseni

Už zime javor v jeseni
Vetríkom listy posiela,
Tajomným písmom píšuc v nich
Prosí, by k nemu zletela,
Bo strom už oddýchnuť si chce
Tak, ako slnko zvečera.
Farebný koberec z lístia
Na privítanie posiela.

Vyznanie mame

Spievam pieseň mame,
Na jej tvári je jas,
Pieseň o nej, o mne,
Láske, čo spája nás.

Ver mi, som ozaj rád,
Že žiješ, že ťa mám.
Tvoju lásku ku mne
Navždy si zachovám.

ILJA ČIČVÁK

Na obhliadke

Kráčam cestou
stratosférou
za bezhviezdnej noci

na obhliadke

kráčala si popri mne
a vesmír bol presvedčený
že som našiel hviezdu

bolas' krásna
s jasom ako páv

hviezdy zasvietili
prišli padnúť
na kolená
núkajúc ti vesmír
priehrštím

i Venuša
závist'ou
prišla
obhliadnuť ťa

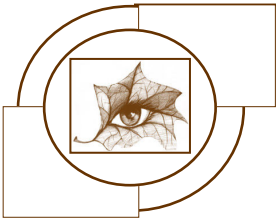
kométy jasali
svetu
na oslavu radosti

zrod hviezdy
je hviezdny čin

bohovia už
nestanú si
do ciest
nekonečna

tvoj jas
žiari nám
do lona
stratosférou

medzi mojím
dychom
a tvojom priezračnosťou

RASŤO DALECKÝ

o Larve

malá svetlohnedá Larva
s klobúkom na hlave
mi večer vliezla do sna
neviem či bola hladná
či mala nohy boľavé
možno si tiež len chcela pospať
tak som ju nechal nech si zdriemne
veď aj tak už nemá kam ísť
vonku je tma a ona zrejme
už vie že mám pre ňu list
nie žeby si ho chcela čítať
to teda určite nie
aj keby už bola sýta
radšej ho rýchlo zožerie
najradšej má tie ľúbostné
to mi je celkom jasné
nechám si Larvu v tomto sne
keď jej tak chutia básne

MIRIZMÁ KIRKOV

Už sa mi darilo
v odvykacej kúre
Znova
si ťa dávam
Sypem do minút
Bežiacich v mojich
žilách

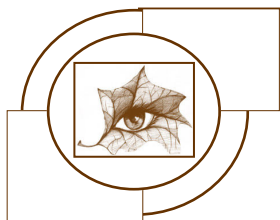
Túžbou
sajem
posledné omrvinky.

Koľko detí mi sedí
na srdci
Hladia
miesta boľavé
Štekliá
zachmúrené kvapky
Spod kože sa vyplavia
a každá
smiechom odkrojí zo mňa
bacuľatý sen
Zkostnatený svet
hrany zaoblil.

JIŘÍ FIGURA

Carpe diem

Kdo jednou zažil Carpe diem
s lidmi, kteří mají téma,
přeskočí jiskra mezi něma.
Kdo jednou zažil Carpe diem
zjistí, proč tu vlastně žijem
a vznáší se, jak pивní pěna.
Kdo jednou zažil Carpe diem
s lidmi, kteří mají téma.

Výšlap

Až na vrchol Lysé hory
krok za krokem si to šinu,
jak stroj – až v Šantánu si odpočinu.
Tam na vrcholu Lysé hory,
co ráda má lidi i jejich drsné fóry.
Čepujte pivo, jinak zhynu!
Až na vrchol Lysé jory
krok za krokem si to šinu.

VÁCLAV FRANC

Konečně moje literární dílo dozná skutečného uznání, bude povzneseno na Olymp literatury, jak si to už ostatně řadu let zaslouhuje, ale všechny ty poroty a odborníci to nebyli ochotni uznat a pochopit. Co já už získal čestných uznání a třetích cen, dokonce jsem měl v pracovně vyvěšeny i dva diplomy za druhé ceny, ale teď konečně...

Stál jsem jako opařený a nemohl se dočkat soboty za tři neděle, až konečně převezmu z rukou pražského herce Zbyňka Řeháčka nejvyšší ocenění mé literární kariéry.

A ten den je konečně tady. Vstupuji do slavnostně vyzdobeného sálu místního divadla, kde se celá dnešní oslava bude konat. Už vidím Karla, pokyvuje hlavou na pozdrav, že mě vzal na vědomí. A skutečně na pódiu s mikrofonom v ruce poskakuje Řeháček, v televizi vypadá nějak mlaději a je snad na obrazovce hubenější a pak, že televize rozšiřuje. Jak budu asi vypadat já, až mě jednou pozvou do nějakého intelektuálního pořadu jako V.I.P.?

Teď jsem si všimnul i Dvořáčka z Brna. Předseda poroty, pche. Co ten sám napsal? Dělá chytrýho, dokonce mi jednou na soutěži řekl: “Pane Kašpar, ta vaše tvorba je příliš neosobní, odtažitá jako byste to nosné téma náležitě neprožil, nepopsal a ty dialogy ...”

Blbec jeden! Do jednoho hodnocení dokonce napsal, že bych se měl zdokonalit v gramatice, ale když jsem se ptal u nás v knihovně, jak se moc půjčuje ta jeho kniha, tak mně paní knihovnice řekla, že za uplynulý rok se půjčila jenom jednou, a to jsem si ji půjčil právě já, ale vůbec tomu

jeho psaní nerozumím, je to prostě blábol, manželka to taky říkala, když jsem ji nutil, aby si to přečetla.

Konečně zahájení programu, nějaký pěvecký sbor se tam předvádí. Kvičí jak uvázaní na řetězu. A teď se bude předvádět ještě nějaký papaláš kravaťák. To zas bude keců, ale co budu říkat já? Já si vlastně nepřipravil žádnou děkovací řeč. Tak to musím rychle promyslet, než ten kravaťák domluví.

“Vážená poroto, vážení přítomní, ...,” ne to je příliš škrobené, to by vypadalo, že jsem si to všechno připravoval, že jsem o všem věděl předem. Musím tak nějak bezprostředně jako třeba ta oštěpařka Špotáková na olympiádě. No jo, vždyť já budu něco jako olympijský vítěz, nebo nositel Nobelovy ceny. A už ten kravaťák domluvil a Řeháček bude vyhlašovat nejúspěšnější autory.

“V kategorii prózy se do soutěže přihlásil rekordní počet účastníků a porota v čele s panem profesorem Dvořáčkem měla těžkou práci, prodrat se a prokousat velkým množstvím příspěvků. A jak už to tak na soutěžích bývá, objevily se práce průměrné, ale porota nakonec vybrala šest nejlepších, kterým tady dnes předáme čestná uznání a ceny. Já bych poprosil členy poroty...” Zbyněk Řeháček mluví a je k nezastavení.

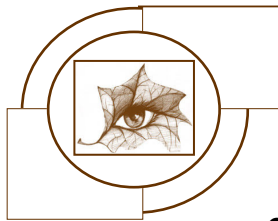
Prostě profík, no. Na pódiu je i Karel, ještě nějaká ředitelka knihovny a dvě kantorky, taky členky poroty. Ta mladší je docela hezká. Má šaty na ramínkách, doufám, že dojde při předávání na líbačku. Ale na co to myslím? Měl jsem se raději ještě trochu učesat, abych vypadal dobře na fotografiích, no jo vždyť je tady i regionální tisk a dokonce to nějaký mladík točí na kameru, musím se dneska kouknout na televizi, jestli tam nebudu, to bude Růža koukat, koho má doma a nebude pořád remcat, když jsem zavřenej v pracovně u počítače a nadávat, že bych měl dělat něco užitečného a nesepisovat blbosti!

“Omlouvám se, ale jména oceněných vám budu muset přečíst z papíru,” usmívá se Zbyněk Řeháček, ale sekne mu to, nejsem sice ženská, ale ... pořád má fazónu, ani na těch šedesát nevypadá, hádal bych mu klidně o deset míň.

“ ... a na třetím místě se umístila paní Jarmila Horáčková z Rožnova pod Radhoštěm za povídku Náušnice.”

Na pódium se dere korpulentní dáma, usmívá se od ucha k uchu. Zatímco adrenalin stoupá do hlavy, ještě druhá cena a pak už ... konečně já.

“A na druhém místě se umístil ...,” ten Řeháček má snad trému nebo co, on mu ten papír skutečně spadnul.

“Omlouvám se, na druhém místě se umístil pan Bohuslav Kašpar z Nové Lípy za povídku Prázdniny s Kamilou.”

Co že?! Brunátním v obličej, vstávám a beru schody po dvou! Zase jen druhý! Sápu se po mikrofonu: “Tak to teda néééé, vážení, to je nějaká protekce, můžu vám říct, celá vážená poroto, že jste mě pěkně nasrali, hajzlové jedny, to si klidně strčte do prdele, já mám doma diplomů, že bych s nima mohl tapetovat. Na druhý místo vám prdím, já měl bejt první. Já! A ne zase až druhej, víte, pane uslintanej profesore, kterej se za celej život zmohl na jednu knížku, kterou stejně nikdo nečte a ve výprodeji ji prodávaj za korunu, vy hajzlové podplacený, ...”

“Počkej, Bohouši, počkej, to je ...,” Karel se snaží něco vysvětlovat, ale co chce ještě vysvětlovat, všechno je to podvod.

“Právě tady Karel mi to řekl, že jsem vyhrál, že jsem měl vyhrát, ale možná že se nějaká nadějná dvacetiletá autorka vyspala tady s tím napomádovaným pražským seladónem a dostane 1.cenu a já tady zas budu jen jako nějaký kašpárek ...” pěna mi jde od úst, marně hledám další slova pro ten šlendrián.

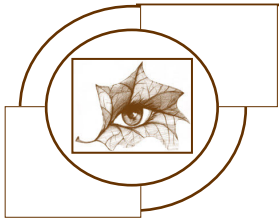
“Uklidněte se, pane Kašpar,” říká ta mladá učitelka, členka poroty. “Všechno je to omyl, omlouváme se vám, ale pan Řeháček se jenom překoukl, druhou cenu získala skutečně slečna Lucie Šafářová z Nymburka a vám právem patří první cena!”

P.S. V okresních novinách vyšel v pondělí tento článeček: VÝROČNÍ KOSTELECKÝ PARNAS. Letošního jubilejního 20. ročníku literární soutěže KOSTELECKÝ PARNAS se zúčastnil jako moderátor známý pražský herec Zbyněk Řeháček, hlavní představitel role primáře v seriálu Ordinace ve středu města.

O vítězi celého Parnasu, Bohuslavu Kašparovi, ani slovo.

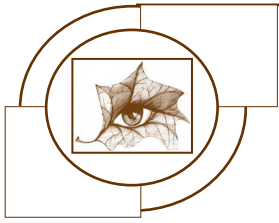
**M
A
P
O
J

2
0
1
1**

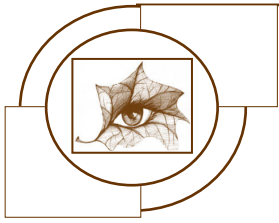
**M
A
P
O
J

2
0
1
1**

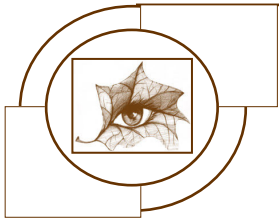
**M
A
P
O
J

2
0
1
1**

**M
A
P
O
J

2
0
1
1**

**M
A
P
O
J

2
0
1
1**

